

10 Οκτωβρίου, 1990

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

GREENOCK NAVIGATION CO. LTD.,

Ενάγοντες,

v.

TRADAX OCEAN TRANSPORTATION S.A.,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 101/86).

Ναυτοδικείο — Δικαιοδοσία — Ο Περί Δικαστηρίων Νόμος, 1960, (Ν.14/1960), άρθρο 29(α) και ο Αγγλικός Νόμος The Administration of Justice Act, 1956, άρθρα 1 (1)(α)-(s) και 1(3) — Προσωρινά διατάγματα — Ο Περί Δικαστηρίων Νόμος, 1960 (Ν.14/1960), άρθρο 32 — Αγωγή αποζημιώσεως για ζημίες, που προεκλήθησαν συνεπεία προσωρινού διατάγματος εκδοθέντος σε άλλην αποσυρθείσαν αγωγήν Ναυτοδικείου — Κατά πόσο το Ανώτατο Δικαστήριο έχει δικαιοδοσίαν να εκδικάσει την νέαν αγωγήν — Ενόψει της διατυπώσεως του άρθρου 32(3) του Περί Δικαστηρίων Νόμου η απάντηση στο ερώτημα είναι καταφατική, παρά το ότι η αγωγή δεν εμπίπτει σε οποιανδήποτε από τις περί δικαιοδοσίας διατάξεις του πιο πάνω Αγγλικού Νόμου.

5

10

Οι εναγόμενοι στην παρούσα αγωγή είχαν οι ίδιοι εγείρει την αγωγήν 113/85 εναντίον των εναγόντων στην παρούσαν αγωγήν. Στα πλαίσια της εν λόγω αγωγής εξήτησαν και επέτυχαν την έκδοση προσωρινού διατάγματος βάσει του άρθρου 32 του Περί Δικαστηρίων Νόμου. Το προσωρινό διάταγμα εν τέλει απεσύρθη. Αργότερα, το ίδιο έγινε και με την αγωγήν 113/85.

15

Οι εναγόμενοι στην αγωγήν 113/85 κατεχώρησαν την παρούσαν αγωγήν, διεκδικώντας αποζημιώσεις, τις οποίες κατ' ισχυρισμόν υπέστησαν συνεπεία του προσωρινού διατάγματος στην αγωγήν 113/85. Οι εναγόμενοι στην παρούσαν αγωγήν ζήτησαν την ακύρωση του κλητηρίου εντάλματος και/ή της επιδόσεώς του επί τω ότι το Ανώτατο Δικαστήριο δεν είχε δικαιοδοσίαν να την εκδικάσει.

20

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση, αποφάσισε:

1. Αφού το Ανώτατο Δικαστήριο είχε δικαιοδοσίαν να εκδώσει προσωρινόν διάταγμα, βάσει του άρθρου 32 του Περί Δικαστη-

ρίων Νόμου, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έχει και δικαιοδοσίαν να εκδικάσει αξίωση αποζημιώσεως βάσει του εδαφίου 3 του ιδίου άρθρου, αν υφίστανται οι προϋποθέσεις, που το τελευταίο προσδιορίζει για την παροχήν αποζημιώσεων.

- 5 2. Η παρούσα περίπτωση δεν καλύπτεται από οποιανδήποτε διάταξη του άρθρου 1 (1)(α)- (s) του Αγγλικού Νόμου The Administration of Justice Act, 1956. Ούτε και καλύπτεται από την φράση στο εν λόγω άρθρο 1 "...and any other jurisdiction connected with ships...". Στην Αγγλία, όμως, το Ναυτοδικείο έχει, με βάση την
- 10 νομολογίαν, δικαιοδοσίαν να εκδικάσει αγωγήν, ως η παρούσα.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Walter D. Wallet [1893] P. 202.

Evangelismos (English Reports), Vol. 14, p.945.

- 15 *The Strathnaver [1875] 1 App. Cas. 58.*

Heirs of the late Theodoros Panayi v. The Administrators of the Estate of the late Stylianos Georghis Mandrioti (1963) 2 C.L.R. 167.

Michaelides v. Diakou (1968) 1 C.L.R. 392 at p. 395.

- 20 *Jupiter Electrical (overseas) Ltd. v. Savvas Costa Christide (1975) 1 C.L.R. 144, at p. 152.*

Paschalis v. The ship "Tania Maria" (1977) 1 C.L.R. 53 at p.58.

Overseas Shipping and Forwarding Co. v. Kappa Shipping Co. Ltd. (1971) 1 C.L.R. 248 at p. 252.

25 Αίτηση.

- Αίτηση από τους εναγομένους για διάταγμα του Δικαστηρίου για τον παραμερισμό της καταχώρησης, σφράγισης και έκδοσης του κλητηρίου εντάλματος και/ή του κλητηρίου εντάλματος σαν νομικά αβάσιμα και/ή ότι το
- 30 Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την υπόθεση.

A. Θεοφίλου, για τους αιτητές-εναγομένους.

A. Χαβιαράς, για τους καθ' ων η αίτηση-ενάγοντες.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Δημητριάδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ: Με την αίτησή τους που καταχωρήθηκε στην αγωγή αυτή, και που είναι στα Αγγλικά, οι εναγόμενοι ζητούν:-

5

"(a) An order of the Court setting aside the filing, sealing and issue of the writ of summons and/or the writ of summons in the above case as being unfounded in Law and/or the Court has no Jurisdiction to try the case and/or as being an abuse of the process of the Court, and

10

(b) Any other relief the Court might find proper to grant, and

(c) the costs incurred so far in the above action, and

(d) The costs of the application."

("(α) Διαταγή του Δικαστηρίου με την οποία να ακυρώνει την καταχώριση, σφράγιση και έκδοση του κλητηρίου εντάλματος και/ή του κλητηρίου εντάλματος στην αγωγή ως κατά νόμο αβάσιμη και/ή το Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την υπόθεση, και/ή ως αποτελούσας κατάχρηση της διαδικασίας του Δικαστηρίου, και

15

20

(β) Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία το Δικαστήριο θεωρήσει ότι είναι πρέπουσα να δοθεί, και

(γ) Τα έξοδα που έγιναν μέχρι σήμερα στην αγωγή, και

25

(δ) Τα έξοδα της αίτησης").

Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών-εναγομένων ότι το Δικαστήριο αυτό δεν έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την αγωγή γιατί η απαίτηση των εναγόντων στην αγωγή τους

5 δεν εμπίπτει μέσα στις πρόνοιες του άρθρου 1(1)(a)-(s) του Αγγλικού Νόμου Administration of Justice Act 1956 (Περί Απονομής της Δικαιοσύνης Νόμου του 1956) που τα Δικαστήρια της Δημοκρατίας εφαρμόζουν στις υποθέσεις Ναυτοδικείου.

10 Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως εξής: Οι εναγόμενοι καταχώρησαν την Αγωγή Ναυτοδικείου υπ' Αρ. 113/85 με την οποία απαιτούσαν από τους ενάγοντες πληρωμή του ποσού των 150,000.- Δολλαρίων Αμερικής. Την ημέρα
15 που καταχώρησαν την αγωγή τους οι ενάγοντες στην Αγωγή 113/85, ζήτησαν και πήραν προσωρινό διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο οι εναγόμενοι στην αγωγή αυτή εμποδίζονταν από το να πωλήσουν, υποθηκεύσουν ή με οποιοδήποτε τρόπο αποξενώσουν ή να πράξουν
ο,τιδήποτε άλλο σχετικά με το πλοίο "NIC" μέχρι περαιτέρω διαταγής του Δικαστηρίου.

Την αίτησή τους οι ενάγοντες στην Αγωγή 113/85 βάσι-
σαν στο άρθρο 32 του Περί Δικαστηρίων Νόμου, 14/60,
που προνοεί:-

20 "32(1) Τηρουμένου οιοδήποτε διαδικαστικού κανο-
νισμού έκαστον δικαστήριο, εν τη ασκήσει της πολιτι-
κής αυτού δικαιοδοσίας, δύναται να εκδίδη απαγορευ-
τικόν διάταγμα (παρεμπίπτον, διηνεκές, ή προστα-
25 κτικόν) ή να διορίξη παραλήπτην εις πάσας τας περι-
πτώσεις εις ας το δικαστήριο κρίνει τούτο δίκαιον ή
πρόσφορον, καίτοι δεν αξιούνται ή χορηγούνται ομού
μετ' αυτού αποζημιώσεις ή άλλη θεραπεία:

30 Νοείται ότι παρεμπίπτον απαγορευτικόν διάταγμα
δεν θα εκδίδεται εκτός εάν το δικαστήριο ικανοποιηθή
ότι υπάρχει σοβαρόν ζήτημα προς εκδίκασιν κατά την
επ' ακροατηρίου διαδικασίαν, ότι υπάρχει πιθανότης
ότι ο ενάγων δικαιούται εις θεραπείαν, και ότι εκτός
εάν εκδοθή παρεμπίπτον απαγορευτικόν διάταγμα, θα
είναι δύσκολον ή αδύνατον να απονεμηθή πλήρης δι-
35 καιοσύνη εις μεταγενέστερον στάδιον.

(2) Οιονδήποτε παρεμπίπτον διάταγμα, εκδοθέν συμφώνως τω εδαφίω (1), δύναται να εκδοθή υπό τοιούτους όρους και προϋποθέσεις ως το δικαστήριο θεωρεί δίκαιον, και το δικαστήριο δύναται καθ' οιονδήποτε χρόνον, επί αποδείξει ευλόγου αιτίας, να ακυρώση ή τροποποιήση οιονδήποτε τοιούτον διάταγμα. 5

(3) Εάν ήθελε φανή εις το δικαστήριο ότι οιονδήποτε εκδοθέν απαγορευτικόν διάταγμα δυνάμει του εδαφίου (1) εβασίσθη επί ανεπαρκών λόγων, ή εάν η αγωγή του ενάγοντος αποτύχη ή έχη εκδοθή απόφασις εναντίον αυτού συνεπεία παραλείψεως ή άλλως και φανή εις το δικαστήριο ότι δεν υπήρχε πιθανή βάσις δια την έγερσιν της αγωγής, το δικαστήριο δύναται, εάν νομίξη τούτο πρέπον, αιτήσσει του εναγομένου να διατάξη τον ενάγοντα να πληρώση εις τον εναγόμενον ποσόν, όπερ φαίνεται εις το δικαστήριο ότι αποτελεί εύλογον αποζημιώσιν του εναγομένου δια τας δαπάνας και την βλάβην ήτις προσεγένετο εις αυτόν δια της εκτέλεσεως του διατάγματος. 10
15
20

Πληρωμή αποζημιώσεως, δυνάμει του εδαφίου τούτου, θα είναι κώλυμα δι' οιονδήποτε αγωγήν δι' αποζημιώσεις εν σχέσει προς οτιδήποτε εγένετο συνεπεία του διατάγματος. Και εάν τοιαύτη αγωγή έχη ήδη εγερθή το δικαστήριο δύναται να διακόψη αυτήν κατά τοιούτον τρόπον και επί τοιούτοις όροις, ως ήθελε θεωρήσει τούτο πρέπον." 25

Στην αίτηση των εναγομένων οι ενάγοντες καταχώρησαν ένσταση.

Όρος που το Δικαστήριο επέβαλε για την έκδοση του προσωρινού διατάγματος ήταν ότι οι ενάγοντες θα έπρεπε να καταθέσουν στο Δικαστήριο εγγύηση για ποσό £10,000.- σε μετρητά ή Τραπεζική εγγύηση αν ήθελε φανεί ότι το Διάταγμα δεν έπρεπε να είχε εκδοθεί ("to be answerable for damages if it appears that this order ought not to have been given"). 30
35

5 Οι εναγόμενοι καταχώρησαν αίτηση με την οποία ζητούσαν όπως το προσωρινό διάταγμα ακυρωθεί αλλά δε ζήτησαν την αύξηση του ποσού της εγγύησης που το Δικαστήριο καθόρισε σε περίπτωση που οι εναγομένοι υφίσταντο ζημιά από την έκδοση του προσωρινού διατάγματος.

10 Στις 3 Σεπτεμβρίου, 1985, ο δικηγόρος των εναγόντων απόσυρε με δήλωσή του ενώπιον του δικαστηρίου το προσωρινό διάταγμα ο δε δικηγόρος των εναγομένων επιφύλαξε τα δικαιώματά τους δηλώνοντας τα ακόλουθα: "I should like to reserve the rights of the defendants for this unjustified injunction which has been drawn up in breach of the terms and conditions of the order concerned ..."

15 Στις 28 Σεπτεμβρίου, 1985, οι ενάγοντες απόσυραν την αγωγή τους με επιφύλαξη των δικαιωμάτων τους. Το σχετικό πρακτικό του Δικαστηρίου λέγει:-

"κ. Ξερόπουλος: Ζητούμε άδεια από το Δικαστήριο να αποσυρθεί η αγωγή με επιφύλαξη των δικαιωμάτων μας. Έκαστος των διαδίκων θα υποστεί τα δικά του έξοδα.

20 κα Παπαλεοντίου. Συμφωνώ.

25 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Παραχωρείται άδεια να αποσυρθεί η υπόθεση η οποία σαν αποτέλεσμα απορρίπτεται. Η απόρριψη της υποθέσεως δεν θα αποτελεί κώλυμα για την έγερση νέας αγωγής με το ίδιο επίδικο θέμα. Έκαστος των διαδίκων θα υποστεί τα δικά του έξοδα."

Στις 5 Απριλίου, 1986, οι εναγόμενοι καταχώρησαν αίτηση δια κλήσεως, που ορίστηκε για ακρόαση στις 26 Απριλίου, 1986, με την οποία ζητούσαν:-

30 "(a) An order ordering the Plaintiff to pay to the Defendant US\$105,727.= or its equivalent in Cyprus currency as reasonable compensation for expenses, losses, and damages occasioned to the Defendant by the execution of an interlocutory order given in this action

on the 4th of May 1985.

(b) Costs."

Στις 26 Απριλίου, 1986, το Δικαστήριο, μετά από δηλώσεις των δικηγόρων των διαδίκων, ανέβαλε την αίτηση των εναγομένων για τις 29 Απριλίου, 1986 και ώρα 9.00 π.μ.. Όπως φαίνεται από το φάκελο της Αγωγής 113/85, λόγω μη εμφάνισης των εναγομένων-αιτητών, το Δικαστήριο στις 9.45 π.μ., κατόπιν αίτησης του δικηγόρου των εναγόντων, απόρριψε την αίτηση. 5

Στις 12 Μαΐου, 1986, καταχωρήθηκε η Αγωγή αυτή, με την οποία οι ενάγοντες ζητούν:- 10

"(a) US\$105,727.00 or its equivalent in Cyprus currency as reasonable compensation for expenses, losses and damages occasioned to the Plaintiff by the execution of an interlocutory order given in Admiralty Action No. 113/85 on the 4th day of May 1985 and/or by lodging the said interlocutory order as a charge on the Cyprus ship "NIC" and/or for wrongful detention of the said ship, or otherwise. 15

(b) Costs. 20

(c) Interest at 9% per annum from 4th May 1985."

Μετά την καταχώριση της απαίτησης των εναγόντων, της υπεράσπισης των εναγομένων και της απάντησης στην υπεράσπιση από τους ενάγοντες, οι δικηγόροι των εναγομένων καταχώρησαν αίτηση με την οποία ζητούσαν όπως τα νομικά ερωτήματα που εγείρονταν στις παραγράφους 1, 2 και 3 της υπεράσπισής τους αποφασίζονταν από το Δικαστήριο πριν την ακρόαση της αγωγής. 25

Τα νομικά ερωτήματα που με την αίτησή τους οι εναγόμενοι ζήτησαν να αποφασιστούν είναι:- 30

"1. Defendants raise the preliminary objection that this

5 Action cannot proceed as there applies the doctrine of Res Judicata in that the same claim was tried and finally adjudicated in Admiralty Action 113/85 upon the Application of the Plaintiffs dated 4 April, 1986. This application was dismissed by the Court on the 29th of April 1986, due to the default of the Plaintiffs to appear at the Hearing.

10 2. Without prejudice to the above, Defendants further raise the preliminary objection that the Plaintiffs are estopped from raising the present action and claim in that they accepted and consented to the withdrawal of the Admiralty Action No. 113/85, in which the interlocutory Order was granted, without any reservation as to Plaintiffs' (Defendants in the said Admiralty Action 113/15 85) rights whatsoever. Particularly at the Appearance before the Court on the 28th September 1985 the Plaintiffs (Defendants in Action 113/85) unreservedly and unconditionally agreed to the withdrawal of the said action with the reservation of the defendants' (Plaintiffs in the said Action 113/85) rights to file a fresh action on 20 the same subject matter.

25 3. Furthermore and without prejudice and/or in the alternative to the above, Defendants raise the preliminary objection that Plaintiffs' claim discloses no cause of action and the present action is not legally founded as the action in which the interlocutory order was given and on which they base their claim, has been dismissed and does not exist any more and therefore no legal rights of any nature of the Plaintiffs can be created 30 thereinto."

35 Οι ενάγοντες καταχώρησαν ένσταση στην αίτηση των εναγομένων και το Δικαστήριο, μετά που καταχωρήθηκαν γραπτές αγορεύσεις από τους διαδίκους, εξέδωσε την απόφασή του η οποία επισυνάπτεται ως Παράρτημα "Α" στην απόφασή μου αυτή.

Με την αίτηση που καταχωρήθηκε από το δικηγόρο

των εναγομένων, που αντικατέστησε τον αρχικά διορισμένο από αυτούς δικηγόρο τους, οι εναγόμενοι ζητούν τις θεραπείες που έχω αναφέρει στην αρχή της απόφασής μου.

Το θέμα που κατά τη γνώμη μου πρέπει να αποφασίσω στην αίτηση των εναγομένων είναι κατά πόσο η αγωγή των εναγόντων εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Ναυτοδικείου. 5

Σύμφωνα με τις πρόνοιες του Περί Δικαστηρίων Νόμου, 14/60, όπως έχει τροποποιηθεί, και ιδιαίτερα το άρθρο 19, το Ανώτατο Δικαστήριο έχει την αποκλειστική πρωτόδικη δικαιοδοσία ως Ναυτοδικείο. Όσον αφορά το εφαρμοζόμενο δίκαιο, το άρθρο 29(2)(α) του ίδιου Νόμου προνοεί ότι:- 10

"29(2) Το Ανώτατον Δικαστήριο εν τη ασκήσει της δικαιοδοσίας 15

(α) δι' ης περιβέβληται δυνάμει της παραγράφου (α) του άρθρου 19 θα εφαρμόζη, τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων (γ) και (ε) του εδαφίου (1), το υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Δικαιοσύνης εν Αγγλία, εν τη ασκήσει της επί ναυτικών υποθέσεων δικαιοδοσίας αυτού εφαρμοζόμενον κατά την προ της ημέρας ανεξαρτησίας ημέραν δίκαιον, ως θα ετροποποιείτο τούτο δια νόμου της Δημοκρατίας." 20

Ο νόμος που μέχρι την ημέρα που εγκαθιδρύθηκε η Κυπριακή Δημοκρατία ίσχυε στην Αγγλία είναι The Administration of Justice Act 1956, (Περί Απονομής της Δικαιοσύνης Νόμος του 1956) σχετικά δε με την αίτηση, που είναι ενώπιόν μου για να αποφασίσω, είναι τα άρθρα 1 και 3 που προνοούν:- 25 30

"1. Admiralty jurisdiction of the High Court

(1) The Admiralty jurisdiction of the High Court shall be as follows, that is to say, jurisdiction to hear and

determine any of the following questions or claims - (a) any claim to the possession or ownership of a ship or to the ownership of any share therein;

5 (b) any question arising between the co-owners of a ship as to possession, employment or earnings of that ship;

(c) any claim in respect of a mortgage of or charge on a ship or any share therein;

(d) any claim for damage done by a ship;

10 (e) any claim for damage received by a ship;

(f) any claim for loss of life or personal injury sustained in consequence of any defect in a ship or in her apparel or equipment, or of the wrongful act, neglect or default of the owners, charterers or persons in possession or control of a ship or of the master or crew thereof or of
15 any other person for whose wrongful acts, neglects or defaults the owners, charterers or persons in possession or control of a ship are responsible, being an act, neglect or default in the navigation or management of the ship, in
20 the loading, carriage or discharge of goods on, in or from the ship or in the embarkation, carriage or disembarkation of persons on, in or from the ship;

(g) any claim for loss of or damage to goods carried in a ship;

25 (h) any claim arising out of any agreement relating to the carriage of goods in a ship or to the use or hire of a ship;

(j) any claim in the nature of salvage (including any claim arising by virtue of the application, by or under
30 section fifty-one of the Civil Aviation Act, 1949, of the law relating to salvage to aircraft and their apparel and cargo);

(k) any claim in the nature of towage in respect of a ship or an aircraft;

(l) any claim in the nature of pilotage in respect of a ship or an aircraft;

(m) any claim in respect of goods or materials 5
supplied to a ship for her operation or maintenance;

(n) any claim in respect of the construction, repair or equipment of a ship or dock charges or dues;

(o) any claim by a master or member of the crew of a ship for wages and any claim by or in respect of a master 10
or member of the crew of a ship for any money or property which, under any of the provisions of the Merchant Shipping Acts, 1894 to 1954, is recoverable as wages or in the court and in the manner in which wages 15
may be recovered;

(p) any claim by a master, shipper, charterer or agent in respect of disbursements made on account of a ship;

(q) any claim arising out of an act which is or is claimed to be a general average act;

(r) any claim arising out of bottomry; 20

(s) any claim for the forfeiture or condemnation of a ship or of goods which are being or have been carried, or have been attempted to be carried, in a ship, or of the restoration of a ship or any such goods after seizure, or for droits of Admiralty. 25

together with any other jurisdiction which either was vested in the High Court of Admiralty immediately before the date of the commencement of the Supreme Court of Judicature Act, 1873 (that is to say, the first day of November, eighteen hundred and seventy-five) or is 30
conferred by or under an Act which came into operation

5 on or after that date on the High Court as being a court with Admiralty jurisdiction and any other jurisdiction connected with ships or aircraft vested in the High Court apart from this section which is for the time being assigned by rules of court to the Probate, Divorce and Admiralty Division.

10 (2) The jurisdiction of the High Court under paragraph (b) of subsection (1) of this section includes power to settle any account outstanding and unsettled between the parties in relation to the ship, and to direct that the ship, or any share thereof, shall be sold, and to make such other order as the Court thinks fit.

15 (3) The reference in paragraph (j) of subsection (1) of this section to claims in the nature of salvage includes a reference to such claims for services rendered in saving life from a ship or an aircraft or in preserving cargo, apparel or wreck as, under sections five hundred and forty-four to five hundred and forty-six of the Merchant Shipping Act, 1894, or any Order in Council made under section fifty-one of the Civil Aviation Act, 1949, are
20 authorised to be made in connection with a ship or an aircraft.

25 (4) The preceding provisions of this section apply - (a) in relation to all ships or aircraft, whether British or not and whether registered or not and wherever the residence or domicile of their owners may be;

(b) in relation to all claims, wheresoever arising (including, in the case of cargo or wreck salvage, claims in respect of cargo or wreck found on land); and

30 (c) so far as they relate to mortgages and charges, to all mortgages or charges, whether registered or not and whether legal or equitable, including mortgages and charges created under foreign law:

Provided that nothing in this subsection shall be

construed as extending the cases in which money or property is recoverable under any of the provisions of the Merchant Shipping Acts, 1894 to 1954.

2.....

3. Mode of exercise of Admiralty jurisdiction 5

(1) Subject to the provisions of the next following section, the admiralty jurisdiction of the High Court, the Liverpool Court of Passage ... may in all cases be invoked by an action in personam.

(2) The Admiralty jurisdiction of the High Court may 10 in the cases mentioned in paragraphs (a) to (c) and (s) of subsection (1) of section one of this Act be invoked by an action in rem against the ship or property in question.

(3) In any case in which there is a maritime lien or 15 other charge on any ship, aircraft or other property of the amount claimed, the Admiralty jurisdiction of the High Court, the Liverpool Court of Passage ... may be invoked by an action in rem against that ship, aircraft or property.

(4) In the case of any such claim as is mentioned in 20 paragraphs (d) to (r) of subsection (1) of section one of this Act, being a claim arising in connection with a ship, where the person who would be liable on the claim in an action in personam was, when the cause of action arose, the owner or charterer of, or in possession or in control 25 of, the ship, the Admiralty jurisdiction of the High Court and (where there is such jurisdiction) the Admiralty jurisdiction of the Liverpool Court of Passage ... may (whether the claim gives rise to a maritime lien on the ship or not) be invoked by an action in rem against - 30

(a) that ship, if at the time when the action is brought it is beneficially owned as respects all the shares therein by that person; or

(b) any other ship which, at the time when the action is brought, is beneficially owned as aforesaid.

5 (5) In the case of a claim in the nature of towage or pilotage in respect of an aircraft, the Admiralty jurisdiction of the High Court, the Liverpool Court of Passage ... may be invoked by an action in rem against that aircraft if at the time when the action is brought it is beneficially owned by the person who would be liable on the claim in an action in personam.

10 (6) Notwithstanding anything in the preceding provisions of this section, the Admiralty jurisdiction of the High Court, the Liverpool Court of Passage ... shall not be invoked by an action in rem in the case of any such claim as is mentioned in paragraph (o) of subsection 15 (1) of section one of this Act unless the claim relates wholly or partly to wages (including any sum allotted out of wages or adjudged by a superintendent to be due by way of wages).

20 (7) Where, in the exercise of its Admiralty jurisdiction, the High Court, the Liverpool Court of Passage ... orders any ship, aircraft or other property to be sold, the court shall have jurisdiction to hear and determine any question arising as to the title to the proceeds of sale.

25 (8) In determining for the purposes of subsections (4) and (5) of this section whether a person would be liable on a claim in an action in personam it shall be assumed that he has his habitual residence or a place of business within England and Wales."

30 Οι ενάγοντες στην ένορκη δήλωση πάνω στην οποία βάσισαν την ένστασή τους στην αίτηση των εναγομένων (ίδε παράγραφο 6), ισχυρίστηκαν ότι το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την αγωγή βάσει του άρθρου 1 (1)(c) του Administration of Justice Act, 1956, και της δικαιοδοσίας του High Court of Admiralty με την οποία πε-
35

ριβάλλετο και ασκούσε αμέσως πριν την εφαρμογή του Supreme Court of Judicature Act 1873. Επίσης, οι ενάγοντες στην εν λόγω ένορκη δήλωσή τους ισχυρίστηκαν ότι το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την αγωγή αυτή δυνάμει του τελευταίου μέρους του άρθρου 1(1) του Νόμου του 1956, γιατί η απαίτησή τους σχετίζεται με πλοίο (as the claim is connected with a ship). 5

Το σχετικό απόσπασμα του άρθρου 1 του Νόμου του 1956 λέγει "and any other jurisdiction connected with ships or aircraft vested in the High Court apart from this section which is for the time being assigned by rules of Court to the Probate, Divorce and Admiralty Division". 10

Αφού το Ναυτοδικείο έχει δικαιοδοσία να εκδόσει απαγορευτικά διατάγματα δυνάμει των προνοιών του άρθρου 32 του Περί Δικαστηρίων Νόμου, 14/60, δεν υπάρχει αμφιβολία πως έχει και δικαιοδοσία να επιδικάσει αποζημιώσεις εναντίον ενάγοντα αν φανεί ότι το απαγορευτικό διάταγμα που εξέδωσε βασίσθηκε σε ανεπαρκείς λόγους ή τους άλλους λόγους που καθορίζει το εδάφιο 3 του άρθρου τούτου. Είναι επίσης καθαρό ότι ο εναγόμενος δικαιούται, ενόψει της δεύτερης παραγράφου του εδαφίου 3, να απαιτήσει με αγωγή αποζημιώσεις για ζημιές που υπέστηκε λόγω του διατάγματος, νοουμένου ότι τέτοιες αποζημιώσεις δεν έχουν επιδικαστεί προς όφελός του μετά από αίτηση του εναγομένου στην αγωγή στην οποία εκδόθηκε το απαγορευτικό διάταγμα. Διαβάζοντας τις πρόνοιες του άρθρου 1(1)(a)-(s) του Αγγλικού Νόμου του 1956, καθώς και το σχετικό απόσπασμα του άρθρου 1(1) το οποίο έχω αναφέρει πιο πάνω, βρίσκω πως η απαίτηση των εναγόντων στην αγωγή αυτή δεν καλύπτεται από αυτές. 20 25 30

Στην Αγγλία, στην περίπτωση που πλοίο συλλήφθηκε αδικαιολόγητα, το Ναυτοδικείο έχει δικαιοδοσία σε αγωγή να επιδικάσει προς όφελος του εναγομένου αποζημιώσεις και το δικαίωμά του αυτό είναι παράλληλο με εκείνο που έχει στο κοινοδίκαιο (in common law) που αντιστοιχεί με τη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου στην 35

Κύπρο.

Καθοδηγητική απόφαση για το θέμα αυτό είναι η
Walter D. Wallet [1893] p. 202, καθώς και οι αποφάσεις
Evangelismos (English Reports Vol. 14 p. 945), και *The*
5 *Strathnaver* [1875] 1 App. Cases 58. Στις σελίδες 205 - 206
της *Walter D. Wallet*, ο Δικαστής Sir Francis H. Jeune
λέγει:-

10 "No precedent, as far as I know, can be found in the
books of an action at common law for the malicious
arrest of a ship by means of Admiralty process. But it
appears to me that the onus lies on those who dispute the
right to bring such an action of producing authority
against it. As Lord Campbell said in *Churchill v. Siggers*:
15 'To put into force the process of law maliciously and
without any reasonable or probable cause is wrongful;
and, if thereby another is prejudiced in property or
person, there is that conjunction of injury and loss which
is the foundation of an action on the case.' Why is the
20 process of law in Admiralty proceedings to be excepted
from this principle? It was long ago held that an action on
the case would lie for malicious prosecution, ending in
imprisonment under the writ of *excommunicato capiendo*
in the spiritual court: *Hocking v. Matthews*. It can,
25 therefore, hardly be denied that it would have lain for
malicious arrest of a person by Admiralty process in the
days when Admiralty suits so commenced, just as for
malicious arrest on mesne process at common law. But if
for arrest of a person by Admiralty process, why not for
30 arrest of a person's property? I can imagine no answer,
and the language of the reasons of the Privy Council in
the case of *The Evangelismos* quoted with approval in
the late case of *The Strathnaver* appears to me to treat
the existence of such an action at common law as
35 indisputable. The words to which I refer were employed
by their lordships in speaking of the arrest of a ship in a
salvage suit. Their lordships say 'Undoubtedly there may
be cases in which there is either *mala fides*, or that *crassa*
negligentia which implies malice, which would justify a

Court of Admiralty giving damages, as in an action brought at common law, damages may be obtained. In the Court of Admiralty the proceedings are, however, more convenient, because, in the action in which the main question is disposed of, damages may be awarded.' 5

Probably the reason why no example of such an action at common law is to be found, is that superior convenience, though not exclusive jurisdiction, to which the above words refer. As the Court of Admiralty, when setting aside the arrest (which would be the preliminary to a common law action), could do full justice to the injured person, he would not, and probably could not, subsequently resort to a common law tribunal." 10

Έχοντας υπόψη μου την πιο πάνω Αγγλική νομολογία, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα πως και στην περίπτωση αδικαιολόγητης έκδοσης απαγορευτικού διατάγματος, δύναμει του άρθρου 32 του Νόμου 14/60, το Ναυτοδικείο έχει δικαιοδοσία να επιληφθεί αγωγής με την οποία ο ενάγων απαιτεί εύλογη αποζημίωση για τις δαπάνες και τη βλάβη που υπέστη λόγω της έκδοσης του απαγορευτικού διατάγματος. 15 20

Για τους πιο πάνω λόγους βρίσκω πως το Ναυτοδικείο έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την αγωγή αυτή.

Οι αιτητές-εναγόμενοι να πληρώσουν τα έξοδα της αίτησης αυτής. 25

Τα έξοδα να εκτιμηθούν από τον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου.

Αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Παράρτημα "Α"

The present proceedings arose as a result of an application made by the defendants, by which they seek an order of the Court directing that the questions of law raised 30

in paragraphs 1, 2 and 3 of their answer, be set down for hearing at a date prior to the hearing of the action. The application is based on rule 89 of the Cyprus Admiralty Jurisdiction Order 1893.

5 The application was opposed by the plaintiffs, respondents in these proceedings, on the ground that the facts relied upon by the defendants - and which are apparent on the face of the proceedings - involve issues of facts without proof of which the points of law cannot be resolved
10 and, also, that the summons for directions was filed belatedly and while the action had been set down for hearing.

The questions of law for the hearing of which the defendants pray for their hearing prior to the hearing of the
15 action, are the following:

"1. Defendants raise the preliminary objection that this Action cannot proceed as there applies the doctrine of Res Judicata in that the same claim was tried and finally adjudicated in Admiralty Action 113/85 upon the
20 Application of the Plaintiffs dated 4 April, 1986. This application was dismissed by the Court on the 29th of April 1986, due to the default of the Plaintiffs to appear at the hearing.

2. Without prejudice to the above, Defendants further
25 raise the preliminary objection that the Plaintiffs are estopped from raising the present action and claim in that they accepted and consented to the withdrawal of the Admiralty Action No. 113/85, in which the interlocutory Order was granted, without any reservation as to
30 Plaintiffs (Defendants in the said Admiralty Action 113/85) rights whatsoever: Particularly at the Appearance before the Court on the 28th of September 1985 the Plaintiffs (Defendants in Action 113/85) unreservedly and unconditionally agreed to the withdrawal of the said
35 action with reservation of the Defendants' (Plaintiffs in the said Action 113/85) rights to file a fresh action on the

same subject matter.

3. Furthermore and without prejudice and/or in the alternative to the above, Defendants raise the preliminary objection that Plaintiffs' claim discloses no cause of action and the present action is not legally founded as the action in which the interlocutory order was given and on which they base their claim, has been dismissed and does not exist any more and therefore no legal rights of any nature of the plaintiffs can be created thereinto."

Written addresses were filed by counsel, in which the case and submissions of each party were put forward.

It is well established by authority that although it is highly undesirable for cases to be heard piecemeal, when serious questions of law that do not involve facts for deciding them are raised, and which are apparent from the pleadings, and which, if decided in favour of the party raising them, would dispense with any further trial, they should be decided before the trial and that in such a case the party raising them must apply to the Court for their determination.

The above were decided and applied in a number of cases and in this respect see *Heirs of the late Theodoros Panayi v. The Administrators of the Estate of the late Stylianos Georghi Mandrioti* (1963) 2 C.L.R. 167; *Michaelides v. Diakou* (1968) 1 C.L.R. 392 at p. 395; *Jupiter Electrical (overseas) Ltd. v. Savvas Costa Christide* (1975) 1 C.L.R. 144, at p. 152; *Paschalis v. The ship "TANIA MARIA"*, (1977) 1 C.L.R. 53, at p. 58; *Overseas Shipping & Forwarding Co. v. Kappa Shipping Co. Ltd.* (1971) 1 C.L.R. 248, at p. 252; Rules of the Supreme Court (White Book) 1960, O.25, r.3, at p. 572.

As it appears from the pleadings filed in this action, the defendants-applicants filed in the Admiralty Registry an Action under No. 113/85, against the present plaintiffs, by

5 which they claimed damages for alleged freight, demurrages,
premia and consequential losses alleged to have been caused
by the breach of a charter party. Later on, the present
defendants obtained, on an ex-parte application, an inter-
locutory injunction, by which the plaintiffs were restrained
from selling, mortgaging, alienating or otherwise dealing
with the ship NIC, the property of the plaintiffs. The
10 plaintiffs then moved the Court for the discharge of the
order and on the 3rd September, 1985, the Court discharged
it. On the 28th September, 1985, the defendants withdrew
the said Admiralty Action, which was then dismissed with an
order that each party would bear its own costs.

15 It is the allegation of the plaintiffs that before the issue of
the said order, they were negotiating the sale of the ship at
the price of U.S. Dollars 121 per L.D.T. and that because of
the order they lost the opportunity to sell their ship. In
addition, by their petition they claim additional damages.

20 In reply to the allegations made by the plaintiffs in their
petition, the defendants allege that Action No. 113/85 was
withdrawn without prejudice to their rights to file a fresh
action on the same subject matter and that the plaintiffs
made no reservation whatsoever as to their rights. They
further allege that the plaintiffs are estopped from raising
such claim as they had consented to the discharge of the
25 order and to the return of the document of guarantee.

30 Having in mind the case of each side as this appears in
their pleadings, I am inclined to agree with counsel for the
plaintiffs - respondents in these proceedings - that the
substratum, upon which the issues of res judicata and
estoppel are raised in the answer, is based on facts and that
the issues cannot be resolved without the Court having
before it all the facts of the case. In view of my above
finding, I consider it unnecessary to deal with the question
35 raised by counsel for the respondents that the application
was filed belatedly.

*In the result, the application is
dismissed with costs.*